

Súd: Najvyšší súd
Spisová značka: 3Asan/3/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8015201021
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Rumana
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:8015201021.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a zo sudcov JUDr. Sone Langovej a JUDr. Moniky Valašikovej, PhD. v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): 7P, s.r.o., IČO: 31 722 709, Herlianska 1077, Vranov nad Topľou, zastúpený: JUDr. Monika Ilčišinová, advokátka, Herľanská 547, Vranov nad Topľou, proti žalovanému: Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie, Prievozská 32, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0305/99/2015 zo dňa 08. septembra 2015, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 5S/40/2015-51 zo dňa 7. septembra 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľa (pôvodne žalobcu) proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 5S/40/2015-51 zo dňa 7. septembra 2016 **z a m i e t a**.

Sťažovateľovi nárok na náhradu trov kasačného konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

I.

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Prešove podľa § 190 Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0305/99/2015 zo dňa 08.09.2015, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove č. P/0605/07/14 zo dňa 13.03.2015. Uvedeným prvostupňovým rozhodnutím bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 500,- € pre porušenie povinnosti predávajúceho podľa zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení účinnom ku dňu vydania napadnutých administratívnych rozhodnutí (ďalej len „zákon č. 250/2007 Z.z.“), konkrétne stiahnuť z trhu výrobky, ktoré pre svoje vlastnosti majú určenú dobu spotreby, najneskôr v posledný deň doby spotreby - podľa § 6 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z., ku ktorému došlo tým, že žalobca v rozpore s touto povinnosťou predávajúceho nestiahol z trhu 6 druhov výrobkov v celkovej hodnote 264,50 € po uplynutí ich doby spotreby.

2. Krajský súd rozsudok odôvodnil tým, že zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že predmetné výrobky sa v čase kontroly nachádzali za predajným pultom medzi ostatnými výrobkami ponúkanými žalobcom, ktoré boli v platných dobách spotreby. Tieto výrobky boli označené aj cenou, dátumom spotreby, a preto správne orgány konštatovali, že obchodná komunikácia žalobcu, ktorá spočívala vo vystavení výrobkov v ich označení cenou na mieste, na ktorom sa realizuje priamy predaj výrobkov spotrebiteľovi, vykazuje pojmové znaky výzvy na kúpu tak, ako ju definuje ustanovenie § 2 písm. v/ zákona č. 250/2007 Z.z. Vystavený alebo pripravený výrobok na predaj predávajúci nesmie odmietnuť predať spotrebiteľovi

podľa § 4 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. V prípade odmietnutia predaja takéhoto výrobku sa v danom prípade môže dopustiť iného správneho deliktu. Žalobca mohol predmetné výrobky zreteľne označiť ako nepredajné, teda ako vzorky, alebo atrapy. Predmetné výrobky však boli umiestnené medzi ostatnými výrobkami, ponúkanými na predaj. Výšku uloženej pokuty vyhodnotil krajský súd ako primeranú povahe skutku.

II.

3. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť a navrhol, aby kasačný súd rozsudok krajského súdu zmenil tak, že zruší napadnuté rozhodnutie žalovaného a vec mu vráti na ďalšie konanie, alebo aby zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V dôvodoch zotrval na tvrdeniach, že žalovaný dostatočne nepreukázal, že došlo k porušeniu § 6 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z., teda, že v čase kontroly sa nachádzalo za predajným pultom 6 druhov výrobkov ponúkaných žalobcom na predaj, medzi inými ostatnými výrobkami s označením o cene a po dátume spotreby. Žalovaný nemá o uvedených skutočnostiach vyhotovenú fotodokumentáciu a toto tvrdenie je jednostranne založené len na výsledkoch inšpekčného záznamu, spísaného kontrolóromi pri vykonávaní kontroly u žalobcu. Na podporu svojich tvrdení žalobca navrhol výsluch svedkov, čo však krajský súd nevykonal. Týmto bolo podľa žalobcu porušené jeho právo na spravodlivý súdny proces, pretože týmto postup sa mu odňala možnosť konať pred súdom.

4. Žalobca ďalej namietal, že na prejednávany prípad nebolo možné zo strany žalovaného aplikovať § 12 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z.z., keďže sporné výrobky neboli určené na predaj, ale boli to len výstavné kusy. Žalobca dodal, že ak by zákon špecifikoval pojem trh, alebo prvostupňový správny orgán uviedol, že tovar na trhu je vlastne tovar, ktorý zákazník vidí a je označený cenou, tak by žalobca túto námietku uplatnil okamžite. Žalobca má tiež za to, že námietka bola vznesená pracovníkom p. L. Z. hneď písomne do zápisnice z inšpekčného záznamu zo dňa 03.12.2014, kde uviedol nasledovné: „Výrobky po dátume spotreby boli ako výstavné kusy, zákazníkovi by neboli predané, keďže predaj je vedený pultovou formou“. Podľa žalobcu uvedené tvrdenie potvrdzuje, že sporné tovary neboli označené cenou, a preto mal správny súd na odstránenie týchto nezrovnalostí vykonať výsluch navrhovaných svedkov. Žalobca na pojednávaní ozrejmil správne súdu, že išlo o nepredajné vzorky. Žalobca predložil aj jeden z výrobkov, kde je uvedené „záruka končí“, čo však nemá nič spoločné s dátumom spotreby a nijako neohrozuje zákazníka. Zdôraznil, že predmetné výrobky sa kúpiť nedali a neboli by spotrebiteľovi ani predané. Navyše, ak spotrebiteľ zistí, že zakúpené výrobky nemajú vymienené vlastnosti, má možnosť predmetný tovar reklamovať u predávajúceho.

5. Na záver opätovne namietal výšku uloženej pokuty, keďže podľa žalobcu nejde o zanedbateľnú sumu, pretože je to suma prevyšujúca minimálnu mzdu zamestnanca. Podľa žalobcu je rozhodnutie o uložení pokuty v rozpore s § 46 a § 47 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“), keďže správny orgán najprv uložil pokutu podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. a až následne sa snažil odôvodniť a podradiť správanie žalobcu pod § 6 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z.

III.

6. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti navrhol kasačnú sťažnosť žalobcu zamietnuť. Uviedol, že v čase vykonanej kontroly, t.j. dňa 03.12.2014 bolo spoľahlivo zistené, že 6 druhov výrobkov (presne špecifikovaných v rozhodnutiach správnych orgánov) v celkovej hodnote 264,50 € sa nachádzalo v kontrolovanej prevádzkarni - výpočtová technika 7P s.r.o. Herlianska 1077, Vranov nad Topľou, konkrétne za predajným pultom medzi ostatnými výrobkami ponúkanými žalobcom, ktoré boli v platných dobách spotreby, pričom z obsahu inšpekčného záznamu tiež vyplýva, že tieto výrobky boli zároveň označené cenou, ktorá je pri každom druhu výrobku uvedená, vrátane jeho dátumu spotreby. Osoba prítomná pri kontrole - technik L. Z. podal na základe výsledkov kontroly nasledovnú vysvetlivku: „...Výrobky po dátume spotreby boli ako výstavné kusy. Zákazníkovi by neboli predané, keďže predaj je vedený pultovou formou.“ Predmetným konštatovaním nebol žiadnym spôsobom vyvrátený zistený skutkový stav, keďže pre posúdenie danej veci je relevantnou skutočnosť, že dotknuté druhy výrobkov boli umiestnené medzi ostatnými výrobkami, ktoré boli v ponuke na predaj, že tieto boli označené informáciou o cene a tieto boli po dátume ich spotreby. Žalobca v námietkach zo dňa 03.12.2014 opätovne konštatoval, že dané výrobky predstavovali výstavné kusy a neboli určené na predaj a

poukázal na postup, ktorý realizuje v prípade, ak si zákazník objedná takto vystavený tovar. Rovnako aj v Správe o odstránení nedostatkov konštatoval, že výstavné kusy neboli určené na predaj. Na základe zistených skutočností bolo konanie žalobcu vyhodnotené ako porušenie ust. § 6 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z., keď predmetné druhy výrobkov sa v čase vykonanej kontroly (po dobe spotreby) nachádzali za predajným pultom medzi ostatnými výrobkami ponúkanými žalobcom na predaj, ktoré boli v platných dobách spotreby, a tieto boli zároveň označené informáciou o cene, a teda uvedené konanie žalobcu naplnilo znaky výzvy na kúpu. Konštatovanie žalobcu, že išlo o výstavné kusy, ktoré by neboli predané, považoval žalovaný za bezpredmetné. V prípade, ak by mal žalobca záujem uvedené výrobky umiestniť za pultom výlučne ako výstavné kusy, má právo vopred spotrebiteľa zreteľne a jednoznačne informovať o vylúčení niektorých výrobkov z predaja a tieto označiť napr. ako nepredajné vzorky. V danom prípade však žalobca dotknuté druhy výrobkov ako nepredajné neoznačil, naopak, tieto boli umiestnené za predajným pultom medzi ostatnými výrobkami ponúkanými spotrebiteľom na predaj a zároveň označené cenou.

7. K námietke žalobcu o absentujúcej fotodokumentácii žalovaný uviedol, že výsledky vykonanej kontroly spísané v inšpekčnom zázname sú relevantným podkladom, na základe ktorého správny orgán dospel k záveru o porušení zákona. Z predmetného inšpekčného záznamu je zrejmé, že dotknutých 6 druhov výrobkov sa v čase kontroly nachádzalo za predajným pultom medzi ostatnými výrobkami ponúkanými na predaj, tieto boli po dátume spotreby a označené cenou. Uvedené skutočnosti, relevantné pre posúdenie porušenia zákona, neboli zo strany žalobcu žiadnym relevantným spôsobom spochybnené. Fotodokumentácia skutkového stavu v danom prípade nebola potrebná, keď zistené skutočnosti boli priamo zdokumentované v inšpekčnom zázname.

8. Správny orgán prvého stupňa sa zaoberal skutočnosťou, či obchodná komunikácia žalobcu napĺňa znaky výzvy na kúpu podľa § 2 písm. v/ zákona č. 250/2007 Z.z. pričom podľa skutkových zistení zhodnotil, že v danom prípade išlo o výzvu na kúpu, a teda povinnosťou žalobcu bolo vystavovať, resp. ponúkať na predaj len také výrobky, ktoré spĺňajú všetky zákonné požiadavky (v platných dobách spotreby). Vystavené výrobky alebo výrobky inak pripravené na predaj predávajúci už nemôže spotrebiteľovi podľa § 4 ods. 3 druhá veta zákona č. 250/2007 Z.z. odmietnuť predat', inak sa dopúšťa iného správneho deliktu. Čo do času predaja všetky vystavené výrobky musia spĺňať zákonom stanovené podmienky predaja v okamihu ich vystavenia (ponuky). Žalovaný vo svojom rozhodnutí doplnil správnu úvahu o vymedzenie pojmu trh. V danom prípade bolo spoľahlivo preukázané, že konanie žalobcu naplnilo znaky výzvy na kúpu, a teda predmetné druhy výrobkov sa nachádzali v čase kontroly za predajným pultom medzi ostatnými výrobkami ponúkanými žalobcom, ktoré boli v platných dobách spotreby, a tieto boli označené cenou. Na základe uvedeného možno ustáliť, že k prechodu výrobku (odplatne či bezodplatne) z etapy výroby do etapy predaja ďalšiemu spotrebiteľovi došlo.

9. K námietke žalobcu, týkajúcej sa ustanovenia § 12 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z.z. žalovaný uviedol, že na prejednávaný prípad neaplikoval § 12 ods. 4 uvedeného zákona, ale len uviedol určité odporúčania pre žalobcu. Podstatou predmetného ustanovenia je realizácia predaja výrobkov s vadou, resp. tých čo sú pre svoje úžitkové vlastnosti oddelene predávané. Žalobca mal však podľa žalovaného predmetné výrobky označiť ako nepredajné.

10. K námietke žalobcu, týkajúcej sa toho, že na obale predmetných výrobkov bolo uvedené „záruka končí“ žalovaný uviedol, že z inšpekčného záznamu je zrejmé, že pri dotknutých 6 druhoch výrobkov bolo uvedené „Spotrebujte do“, preto žalovaný nepovažuje predmetnú námietku žalobcu za dôvodnú.

11. Predajom výrobkov, u ktorých uplynula doba ich najneskoršej spotreby, hrozí riziko ohrozenia majetku spotrebiteľa, keďže išlo o výrobky, ktoré po uplynutí doby spotreby nemusia mať také vlastnosti, pre ktoré si ich spotrebiteľ zakúpil. Pri uložení pokuty správny orgán prihliadol na skutočnosť, že predajom výrobkov po ich určenej dobe spotreby žalobca porušil zákonom stanovený zákaz, v zmysle ktorého nikto nesmie uviesť na trh a na trhu ponechávať výrobky po určenej dobe spotreby. Zároveň prihliadol na počet týchto výrobkov, a teda na eventuality počet spotrebiteľov, ktorí mohli byť predajom výrobkov po uplynutí doby spotreby poškodení, ako aj na povahu a hodnotu výrobkov. Žalovaný zároveň dodal, že predávajúci sa v žiadnom prípade nemôže spoliehať na to, že v prípade ak odpredá spotrebiteľovi výrobok, ktorý je po dátume spotreby, a tento zistí, že výrobok nemá vlastnosti vymienené predávajúcim pri predaji, má možnosť výrobok reklamovať. Predávajúci je v prvom rade povinný stiahnuť z trhu výrobky po dátume ich spotreby a tieto neodpredať.

12. Čo sa týka výšky uloženej pokuty, žalovaný má za to, že táto je primeraná zistenému skutkovému stavu, ako aj charakteru protiprávneho konania, plní nielen represívno-výchovnú, ale aj preventívnu funkciu.

IV.

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk < (§ 137 ods. 2 a 3 SSP).

14. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“, „kasačný súd“) vychádzal zo skutkového stavu, ktorý podrobne v odôvodnení rozsudku popísal krajský súd, preto pre účastníkov konania známe fakty a skutočnosti nebude nadbytočne opakovať a len v stručnosti z neho vyberá nasledovné:

15. Z obsahu pripojeného súdneho a administratívneho spisu senát kasačného súdu zistil, že pri kontrole, ktorú vykonal prvostupňový správny orgán dňa 03.12.2014 bolo zistené, že žalobca spomedzi 20 druhov kontrolovaných výrobkov v ponuke a predaji, ktoré pre svoje vlastnosti majú určenú dobu spotreby označenú výrobcom, mal žalobca v predaji 6 druhov výrobkov, ktoré sú špecifikované v inšpekčnom zázname po uplynutí dátumu spotreby a to v celkovej hodnote 264,50 €. Nestiahnutím výrobkov z trhu, ktoré pre svoje vlastnosti majú určenú dobu spotreby najneskôr v posledný deň doby spotreby, žalobca nesplnil podmienky predaja týchto výrobkov podľa ustanovenia § 6 ods. 3 zákona 250/2007 Z.z.

16. Podľa § 2 písm. v/ zákona č. 250/2007 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie výzvou na kúpu obchodná komunikácia, ktorá obsahuje opis základných znakov výrobku a jeho cenu spôsobom zodpovedajúcim charakteru použitej obchodnej komunikácie, umožňujúcou spotrebiteľovi uskutočniť kúpu.

17. Podľa § 6 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. výrobky, ktoré pre svoje vlastnosti majú určenú dobu spotreby, sa nesmú uviesť na trh po uplynutí doby spotreby. Predávajúci je povinný takéto výrobky najneskôr v posledný deň doby spotreby stiahnuť z trhu.

18. Podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. za porušenie povinností ustanovených týmto zákonom alebo právne záväznými aktmi Európskej únie v oblasti ochrany spotrebiteľa uloží orgán dozoru výrobcovi, predávajúcemu, dovozcovi, dodávateľovi alebo osobe podľa § 9a alebo § 26 pokutu do 66 400 €; za opakované porušenie povinností počas 12 mesiacov uloží pokutu do 166 000 €.

19. Žalobca namietal nedostatočne zistený skutkový stav s tým, že o zistených skutočnostiach nebola vyhotovená fotodokumentácia a zistenia správnych orgánov sú položené len na výsledkoch inšpekčného záznamu, spísaného kontrolórmí pri vykonávaní kontroly u žalobcu. K uvedenej námietke kasačný súd uvádza, že žalobca v priebehu konania žiadnym spôsobom nenamietal zistený skutkový stav opísaný v inšpekčnom zázname. Inšpekčný záznam bol podpísaný za kontrolovanú osobu, teda za žalobcu, a žiadnym spôsobom neboli vznesené námietky voči obsahu inšpekčného záznamu. Zo strany žalobcu nebolo namietané, že by sa predmetné výrobky nenachádzali za predajným pultom medzi ostatnými výrobkami, ponúkanými na predaj. Taktiež nebolo namietané, že by pri predmetných nebola uvedená cena a ani to, že by neboli po dobe spotreby. Žalobca namietal len, že predmetné výrobky boli prezentované ako vystavené kusy a neboli by zákazníkovi predané. Absencia fotodokumentácie z vykonanej kontroly tak nie je vadou, ktorá by sama osebe mohla znamenať nezákonnosť napadnutého administratívneho rozhodnutia, keďže ani sám žalobca nenamietal skutočnosti zistené a písomne zachytené v inšpekčnom zázname z kontroly vykonanej dňa 03.12.2014. Z toho dôvodu nebolo potrebné ani vykonať výsluch svedkov, čím nebola žalobcovi odňatá možnosť konať pred súdom a nebolo porušené jeho právo na spravodlivý súdny proces. Kasačný súd vyhodnotil predmetnú námietku žalobcu

ako nedôvodnú. Ak mal žalobca sporné výrobky vo svojej prevádzke vystavené ako vzorky, nepredajné kusy, mali byť tak aj označené, aby nemohlo dôjsť k zámene s tovarom skutočne určeným na predaj. Vystavené kusy tak majú byť oddelené od výrobkov určených na predaj, prípadne zreteľne označené, že nie sú určené na predaj. Ak to tak nie je, predávajúci by mohol kedykoľvek počas kontroly uviesť, že daný výrobok je vystavený ako vzorka, čím by mohol účelovo vylúčiť akýkoľvek tovar z predaja, a teda aj kontroly.

20. Žalobca namietal, že na prejednávany prípad nebolo možné zo strany žalovaného aplikovať § 12 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z.z. Kasačnému súdu nie je zrejmé, na základe čoho žalobca dospel k záveru, že na jeho prípad bol zo strany správnych orgánov aplikovaný § 12 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z.z. Z výroku prvostupňového administratívneho rozhodnutia je zrejmé, že toto bolo vydané pre porušenie povinnosti uvedenej v § 6 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z., pričom rovnaké ustanovenie je uvedené aj v druhostupňovom administratívnom rozhodnutí. Z uvedeného dôvodu vyhodnotil kasačný súd predmetnú námietku žalobcu ako nedôvodnú.

21. Žalobca poukázal na to, že predložil jeden z výrobkov, kde je uvedené „záruka končí“, čo však nie je to isté, ako dátum spotreby. V inšpekčnom zázname je však uvedené, že pri predmetných výrobkoch bolo uvedené „Spotrebujte do“. Ani toto zistenie, uvedené v inšpekčnom zázname žalobca nenamietal, preto kasačný súd vyhodnotil aj túto námietku žalobcu ako nedôvodnú. Taktiež sa nie je možné spoliehať na to, že spotrebiteľ má možnosť vadné výrobky reklamovať, keďže v prvom rade má dodávateľ povinnosť uvádzať na trh výrobky, ktoré sú v súlade so zákonom.

22. V otázke výšky určenia pokuty sa kasačný súd stotožnil so záverom krajského súdu, že výška pokuty bola dostatočne odôvodnená, správny orgán sa pri určení výšky pokuty zaoberal aj ďalšími kritériami, na základe ktorých posudzoval túto výšku a to na charakter protiprávneho konania závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia tejto povinnosti. Poukázal na účel zákona č. 250/2007 Z.z., ktorým je aj ochrana majetku spotrebiteľa, a preto nie je zanedbateľná skutočnosť, že predajom výrobkov, u ktorých uplynula doba ich neskoršej spotreby hrozí riziko ohrozenia majetku spotrebiteľa, keďže išlo o výrobky, ktoré po uplynutí doby spotreby nemusia mať také vlastnosti, pre ktoré si ich spotrebiteľ zakúpil. Prihliadol aj na počet týchto výrobkov, a teda aj na eventúálny počet spotrebiteľov, ktorí by mohli byť predajom týchto výrobkov po ukončení doby spotreby poškodení, ako aj na samotnú povahu a hodnotu výrobkov. Správny orgán pri odôvodnení uloženej pokuty nevybočil zo zákonného rámca správnej úvahy a uložená sankcia je primeraná povahe skutku. Suma 500 € sa pohybuje v dolnej sadzbe rozpätia možnej pokuty, správny orgán tak nevybočil z jej rámca. Ukladané pokuty sa neporovnávajú s minimálnou mzdou zamestnanca, ale podľa rozpätia pokút, ktoré sú uvedené v právnych predpisoch, za to ktoré porušenie. Sankcia bola žalobcovi uložená za porušenie povinnosti uvedenej v § 6 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z., pričom výška pokuty za porušenie povinností ustanovených zákonom č. 250/2007 Z.z. je uvedená v § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z.

23. Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na závery uvedené vyššie považoval námietky žalobcu vznesené v kasačnej sťažnosti za nedôvodné, a preto kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú podľa § 461 SSP zamietol.

24. O trovách kasačného konania rozhodol podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s ustanoveniami § 167 ods. 1 a § 175 ods. 1 SSP a contrario tak, že sťažovateľovi nepriznal náhradu trov kasačného konania z dôvodu neúspechu v kasačnom konaní a žalovanému nárok na náhradu trov konania zo zákona nevyplýva.

25. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd SR v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.